

a. Door elken arts. Dit zal leiden tot ongewenschte misbruiken, zooals wij die kennen bij de inenting. Spoedig zal het publiek weten, bij welken arts men terecht kan voor een vroegtijdige verklaring. Bepaalt nu de wet „waarschijnlijk binnen 6 weken”, dan bestaat er althans een mogelijkheid om een arts, die zich al te vaak vergist, tot de orde te roepen; staat er echter in de wet „ongeschiktheid tot werken”, dan is deze mogelijkheid uitgesloten.

b. Door daartoe van regeeringswege aangewezen artsen resp. specialisten. Dit wordt voor het platteland duur en leidt tot bevoorrechting, zooals bij keuringen voor den pensioensraad.

c. Door den behandelenden arts. Dit beteekent het ziekenbriefje, dat men niet wenscht.

Wat wenscht men dan wel? Onze Maatschappij moet geen negatief, maar een positief antwoord geven.

Mij lijkt *a* zeer ongewenscht. Modus *b*. zal voor grootere steden voor de regeering misschien de gemakkelijkste oplossing geven; een zittingslokaal met één specialist, die voldoende betaald kan worden en daar, al naar de behoefte, eenige dagen per week of elken dag, gedurende een paar uren zitting, houdt en die wordt bijgestaan door een zuster.

De vorm *a* zoowel als de vorm *b* is in het nadeel van den huisarts.

Is de vorm *c* werkelijk zoo ongewenscht?

Met voorlichting, maar dan rechtstreeks gericht aan mij (Koninginneweg 178), want 2 Maart is er weer bijeenkomst van den Hoogen Raad van Arbeid, zal men mij verplichten.

Amsterdam. 24 Januari 1927.

TH. HAMMES.

KARLSBADERZOUT OF GLAUBERZOUT.

In het No. van 22 Januari van het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* schrijft dr. PINKHOF, dat, „daar kunstmatig Karlsbaderzout carbonaat bevat, men gemakkelijk met zoutzuur kan nagaan, wat men heeft besteld”.

Daar een dergelijk advies voor knoeiers zeer verleidelijk is om hun glauberzout met een weinig carbonaat te vermengen, is het niet overbodig er aan te herinneren, dat Karlsbaderzout uit een complex van zouten bestaat, en een nauwkeurig onderzoek noodig is om de echtheid of bij kunstmatig zout de identiteit vast te stellen.

Amsterdam, 24 Januari 1927.

P. F. VAN HAMEL ROOS.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — **Is de arts een laat-komer?** De *New-York Times* beweert, dat een dokter gewoon is, over zijn tijd te komen. Men neemt hem dit niet kwalijk. Het is een recht, dat hij verdiend heeft. Het kan gebeuren, dat zijn bezigheden hem langer hebben opgehouden, dan hij kon voorzien, maar dat is niet altijd het geval. De spreekuur-bezoekers weten, hoe weinig zij erop kunnen rekenen, den dokter op zijn tijd aan te treffen. Hij weet eenvoudig niet wat „op tijd zijn” is.

Medical Journal and Record betwijfelt, of al deze verwijten, want verwijten zijn het, al zijn zij vriendelijk opgedischt, wel gegrond zijn. Behalve bij onvoorziene verhindering zijn de meeste dokters juist nauwkeuriger op hun tijd dan andere menschen. Hun beroep leert hun dat wel, als zij misschien van aanleg niet nauwkeurig waren. En als een dokter slordig met den tijd is, dan zou hij dat zeker zijn, als hij geen dokter was geworden. Het Amerikaansche tijdschrift zal het wel bij het rechte eind hebben. Alleen wie weinig te doen heeft, kan zich de weelde veroorloven, te laat te komen, maar begaat daarbij dan een onhebbelijke diefstal aan den tijd van